

HOTEL

אֶלּוֹן בֶּפְּלוֹן

שָׁלוֹם, קוֹרְאִים לִי אֱלוֹן.

כָּבֹד כַּמָּה חֲדָשִׁים אֲנִי גֵר בְּמִלּוֹן.

אֲנִי לֹא תָמִיד גִּרְתִּי כָּאֵן.

הִגַּעְתִּי מִרְחוֹק עִם אִמָּא, אֲבָא וְדָן.

הִגַּעְנוּ לְכֹאן מִהַקְּבוּץ,

כִּי עַכְשָׁו הַבַּיִת שְׁלָנוּ בְּשִׁפּוּץ.

לֹא רָצִיתִי לַעֲזֹב אֶת הַקְּבוּץ ,
הָיִיתִי מְשַׁחֵק שָׁם כָּל הַיּוֹם בַּחוּץ .

בַּבַּיִת הַחֲדָשׁ שֶׁלָּנוּ בְּמָלוֹן
יֵשׁ טֵלֵוִיזְיָה, אֶבֶל אֵין סָלוֹן.

לְמִרְוֹת שְׂאֵמָא קוֹנָה לִי פֶל יוֹם טִילוֹן,

וְהַפֵּל מִסָּבִיב נִרְאָה פְּמוֹ אֶרְמוֹן -

אֲנִי לֹא אֹהֵב לְגֹר בְּמִלּוֹן.

רַב הַצְעָצוּעִים שְׁלִי נִשְׁאַרוּ בַּבַּיִת :

הַטְרַקטוֹר הַגָּדוֹל,

הַלְגוֹ, כְּלִי הַנְּשִׁיט.

אני אוהב את הנדנדה בחצר שאבא בנה,

ואת עוגות היומולדת של אסתר השכנה.

עֲכָשׁוּ גַם תּוֹרְכֵם לַחֲשׁוֹב -

אֵיזָה דְּבָרִים בְּבֵית עוֹשִׂים לָכֶם טוֹב?

הַחֶדֶר הַחֲדָשׁ מְאוֹד קָטָן,
אֲנִי צָרִיד לְחַלֵּק מִטָּה עִם דָּן
וְהַרְבֵּה זְמַן לֹא הִלְכָתִי לְגֹן.

An illustration of a woman with brown hair in a bun, wearing a green top and a brown shawl, looking at a young boy with brown hair and a green-collared shirt. They are in a room with a window, a framed picture, and a green pitcher on a table. The text is overlaid on the bottom of the image.

שֶׁתִּפְתִּי אֶת אִמָּא וְשָׂאֲלֵתִי : "לָמָּה הִגַּעְנוּ לְכָאן?

הָאִם נִשְׂאֵר פֹּה עוֹד הַרְבֵּה זְמַן?"

כְּשֶׁאַתֶּם רוֹצִים לְשַׁתֵּף אוֹ לְשַׁאֵל שְׁאֵלוֹת,

לְמִי אַתֶּם יְכוּלִים לְפָנּוֹת?

אָמָא כָּמוֹ אָמָא,

בְּקוֹל נְעִים הַסְּבִירָה :

”לְפַעֲמִים יֵשׁ מִצָּב שָׁבוּ צָרִיד לְהִתְפַּנּוֹת,

לְמָקוֹם בְּטוֹחַ וְרַחוּק מְסַכָּנוֹת.

...זֶה קוֹרָה כִּי יֵשׁ מְרִיבוֹת גְּדוֹלוֹת
לֹא רַק בֵּין חֲבֵרִים, אֲלָא גַם בֵּין מְדִינוֹת.
זֶה נִקְרָא מְלַחְמָה, וְזֶה מִצָּב לֹא נֶעְסֵם
שָׁבוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת זְהִירִים.

...כְּרָגַע הַבַּיִת שֶׁלָנוּ קָרוֹב מִדֵּי לְסַפָּנָה
אֶז בָּאנוּ לְכָאוֹ, לְמָקוֹם בּוֹ יֵשׁ הַגְּנָה.

...כַּמָּה זְמַן נִהְיָה כָּאן? קִשָּׁה לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים

זֶה זְמַנִּי בֵּינְתֵיכֶם, אֲנִיחָנוּ לֹא שׁוֹכְחִים.

...זֶה בְּסֵדֶר שְׁקִישָׁה לָךְ, וְגַם לָנוּ לֹא קָל

אֲבָל בְּיַחַד נַעֲבֹר אֶת זֶה, כְּמוֹ מְשִׁפָּחָה - זֶה הַפְּלִל.

...תִּסְתַּכֵּל מִסָּבִיב, יֵשׁ פֶּה הַרְבֵּה דְּבָרִים טוֹבִים

כְּמוֹ בְּרִיכָה, מִשְׁחָקִים, וְאַנְשֵׁים אֲהוּבִים!"

כְּשֶׁאַתֶּם מְסַתְּפִים עֲכָשׁוּ מִסְבִּיבְכֶם,

מִי הָאֲנָשִׁים שְׂאוּהֶבִים אֶתְכֶם?

”נִמְצְאִים פֹּה אֶתְּנוּ כָּל הַחֲבָרִים וְהַשְּׂכָנִים...”

...וְאַם תַּחֲשֹׁב עַל זֶה, הַמָּלוֹךְ וְהַקְּבוֹץ לֹא כָּל כָּךְ שׁוֹנִים!״.

אז חשבתי טוב טוב על מה שאמא אמרה,
וגליתתי שהמלון והקבוצה באמת דומים נורא!

גַּם בַּמְלוּן יֵשׁ חֲדָרָה אֲכָל גָּדוֹל,
בוֹ שׁוֹתִים, אוֹכְלִים וּמְדַבְּרִים עַל הַפֶּל.

בְּמִלּוֹן יֵשׁ מְגֵרֶשׁ פְּדוּרְגָל עִם דְּשָׂא יָרֵק,
וְכִמּוֹ בְּקִבּוּץ, אֶפְשָׁר לְשַׂחֵק בּוֹ וְלַצְחֹק

כָּל קִיץ בְּבִרְכַּת הַקְּבוּץ הָיִינוּ מִבְּלִים,
וְגַם בְּבִרְכַּת הַמָּלוּן אֲנַחְנוּ כָּל יוֹם צוֹלְלִים!

עֲכָשׁוּ אֱלֹוֹן מִקְשִׁיב לָכֶם -

מָה אַתֶּם אוֹהֲבִים בַּמָּלוֹן שְׁלָכֶם?

אֵיזָה לִפְי, אֲנִי כְּבָר מִרְגִישׁ יוֹתֵר טוֹב!

וּפְתָאוֹם הַבַּיִת נִרְאֶה כֹּה קָרוֹב.

אֶז נָכוֹן, עֲדִין יֵשׁ לִי גַעְגּוּעַ בַּלֵּב,

וְעַל הַבַּיִת אֲנִי עֲדִין חוֹשֵׁב,

אֲבָל עֲכָשׁוּ, גַם אֶת הַמָּלוֹן אֲנִי אוֹהֵב!

אֲנִי בְּטוֹחַ פֶּה עִם אִמָּא, אֲבָא וְדָן,

וְיַחַד עִם הַמְּשֻׁפָּחָה אֲנִי מִרְגִּישׁ הַכִּי מוֹגֵן.

אִז נִהְנֶה בַּמָּלוֹךְ עַד שֶׁהִבִּיתָהּ נָשׁוּב,
כִּי אֲנַחֲנוּ פֹה בְיַחַד, וְזֶה מָה שֶׁחָשׁוּב!

HOTEL

